

[Arne Melchior]

gere og har arbejdet med den i årevis, kun lægger 15 spaltelinjer frem på folketingets bord. Al den omtanke, al den omsorg og alt det arbejde, som års behandling af dette problem i kristeligt folkeparti ganske naturligt har medført, har jeg den allerstørste respekt for, og jeg vil gerne give udtryk for, at vi hos os er lige så bekymrede, som man er i kristeligt folkeparti, men jeg anser det altså for arrogant over for folketinget at lade al den omsorg komme ud i 5-6 almindelige sætninger uden forslag med indhold i, hvorefter man siger til justitsministeren: værsgo, hr. justitsminister, nu kan De så gøre noget ved problemerne, for vi formår i virkeligheden ikke andet end at sige det ene ord: forbud.

Jeg ønsker ikke nogen sammenligning med andre nordiske lande med hensyn til forbud i tilværelsen for mennesker i mange henseender. Jeg trives pragtfuldt i de nordiske broderlande og er et glad medlem af Nordisk Råd, men det er ikke alt, der foregår dér, vi behøver at efterligne.

Så må jeg sige til hr. Steffensen, at jeg lagde mærke til hans sætning om, at man ikke ville gribe ind i hjemmets rettigheder, integritet, men noget tyder altså på, at det vil man alligevel, for beslutningsforslaget tager jo ikke kun sigte på klubber og andre offentlige eller halvoffentlige steder. Hvis det skal tages efter pålydende, drejer det sig netop om at bestemme, hvad man må i det enkelte private hjem.

Inger Harms (SF):

Hr. Steffensen sagde, at han kunne forstå, at jeg ikke ville gå ind i et alvorligt arbejde om dette. Det forstår jeg slet ikke, for så må hr. Steffensen ikke have hørt efter. Jeg nævnte oven i købet en hel del ting, som vi i socialistisk folkeparti kunne tænke os man kunne gøre. Man kunne eventuelt starte en oplysningskampagne, der havde til hensigt at oplyse forældre, børn og unge om virkningerne af disse voldsfilm. Man kunne henstille kraftigt til fritids- og ungdomsklubberne, at de ikke låner disse film hjem. Man kunne eventuelt også gøre det mindre profitabelt for bagmændene ved at lægge nogle kæmpeafgifter på disse videobånd, så man på den måde kunne styre markedet. Ligeledes kunne man give støtte til produktion af nogle ordentlige videobånd, og børn kunne selv gå i

gang med at fremstille video. Jeg er altså aldeles ikke enig med hr. Steffensen i, at jeg ikke vil gå ind i et alvorligt arbejde om dette.

Steffensen (KrF):

Til hr. Arne Melchior, der siger, at man er lige så meget imod vold i CD, som vi er i kristeligt folkeparti, vil jeg sige, at det har jeg heller aldrig nogen sinde bestridt. Jeg noterer bare den forskel, at CD åbenbart ikke ønsker eller i hvert fald ikke tager initiativ til ... gøre noget ved det. Det har vi forsøgt, og så kan hr. Arne Melchior jo godt mene, at det duer vi ikke til.

Fru Inger Harms' bemærkninger glæder mig. Jeg lagde nok mærke til, at fru Inger Harms nævnte noget om oplysning, og da mente jeg, det kom ind under de almindelige bemærkninger, jeg gjorde om, at jeg er enig i, at vi skal prøve ad alle kanaler, alle veje, at bekæmpe problemet. Men når fru Inger Harms nævner det med fritidsklubberne, er jeg også enig med hende i det. Det er jo netop disse mennesker, der står i den vanskelige situation i øjeblikket, som beder folketingets politikere om at tage fat på problemet, således at det ikke er så umådelig vanskeligt for dem. Her kunne jeg henvise til bladet Børn & Unge, som har beskæftiget sig indgående med disse problemer i en lang række numre siden sidste efterår og stadig gør det.

Jeg glæder mig over, at fru Inger Harms også vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet, og det betyder jo da i hvert fald, at der så vil gå flere minutter, end hr. Arne Melchior tror der vil.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne bekræfte over for hr. Steffensen, at CD gerne vil gøre noget ved dette og meget gerne sammen med kristeligt folkeparti. Vi har bare ikke fundet ideen til, hvordan man gør, og det, jeg har forsøgt at vise her, er, at det har kristeligt folkeparti heller ikke. Vi får sandelig også mange breve, og jeg får mange personlige henvendelser om, at dette bør forbydes, men forbudsvejen er ikke gangbar, og nogen bedre idé foreligger endnu ikke. Men den dag hr. Steffensen får ideen, vil jeg bakke ham op af alle kræfter.

(Kort bemærkning).